

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. június 24-én

a C-278/02. sz. Herbert Handlbauer GmbH (a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich előzetes döntéshozatal iránti kérelme) ügyben ⁽¹⁾

(Mezőgazdaság – Közös piacszerzés – Marhahús – Exportvisszatérítés – Jogosulatlanul felvett összeg visszafizetése – Szabálytalanságok üldözése – 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikk – Közvetlen hatály – Elévülési idő – Elévülés megszűnése)

(2004/C 201/06)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás. A végleges fordítást az Európai Bírósági Határozatok Tárában teszik közzé)

A C-278/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Berufungsrat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Ausztria) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Herbert Handlbauer GmbH által kezdeményezett eljárásban az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1. o.) 3. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. május 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A rövidebb, de legalább hároméves elévülési időt megállapító ágazati közösségi jogszabály, vagy a hosszabb elévülési időt megállapító nemzeti jogszabály hiányában az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdése közvetlen hatállyal rendelkezik a tagállamokban, ideértve a mezőgazdasági termékek exportja esetén igénybe vehető visszatérítések esetét is.
2. A 2988/95/EK, Euratom rendelet 3. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az érintett vállalkozás értesítése a vámellenőrzésről csak abban az esetben tekinthető az ugyanezen cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott elévülési időt megszakító, a szabálytalanság ellenőrzésére vagy üldözésére irányuló cselekménynek, ha a szabálytalanság gyanújával érintett tevékenységeket kellő részletességgel körülírja.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. június 24-én

a C-350/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – Személyes adatok kezelése és a magánélet védelme a távközlési ágazatban – A 97/66/EK irányelv 6. és 9. cikke – Az indokolással ellátott véleményben a panasz pontos meghatározása)

(2004/C 201/07)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást a „Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-350/02. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott M. Shotton és W. Wils) kontra Holland Királyság (meghatalmazott: S. Terstal) ügyben, amelynek tárgya annak megállapítása, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a nemzeti jogba átültetésre kerüljön a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998., L 24., 1. o.) 6. és 9. cikke, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Holland Királyság elmulasztotta az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács) tagjai: P. Jann, tanácselnök, A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel hiányosan ültette át a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkét, egyrészt mert a Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet) 11.5 cikk (1) bekezdése egy olyan általános közigazgatási rendelkezésre utal, amelyet az Európai Közösségek Bizottságával nem közöltek, másrészt mert a Telecommunicatiewet 11.5 cikk (3) bekezdése szerinti átültető rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölték, továbbá mivel hiányosan ültette át az irányelv 9. cikkét, a Holland Királyság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.